

Tær »krúlla« í frítíðini

tekst og myndir:
dagur joensen

Sum kunnugt, so fer nógv frítíðarundirvísing fram á kvøldskúlum í vetrarhálvuni, og mong eru tey, sum ár undan ári ganga til okkurt skeið ella venja seg við onkrum handarbeiði ella lestri

Halla hevur verið á skeið í Danmark, og hon stendur fyri venjingini hetta kvöldið. Her fæst hon við at temja eitt punk-hársnið

Her er venjingin at klippa hárið í snið soleiðis, at tú ikki skal hava nógv hovasták at av greiða tær. Á myndini sæst, hvussu Sanna skal »laga« fingrarnar, um slíkt snið skal eydnast. Solvá leiðbeinir Sonnu

Hjá frisorfólkunum er eisini serliga undirvísing at fáa hjá lærlingum, har meistarar og sveinar, átaka sær, at geva frá sær lærdóm, sum tey hava nomið sær uttanlanda.

Frá at vera eitt fak, sum ikki gev ti yrkislærda so nógvar møguleikar at royna nakað nýtt, í teirri tíðini, tá bert fá hársnið vóru at velja imillum, um tú skuldi vera snøgg, er hetta fakið í dag veruliga so fjølbroytt og spennandi fyri yrkisfólkið, at tey taka frítíðina við til at gerast listarlaga betri fyri, tá viðskiftafólkið setir seg í »stólin«.

Vit vóru við eitt kvöldið tær á salongini hjá Solvu Ludvig høvdu venjingarkvöld.

Frisorlæran er fyra og er lokið, tá lærlingarnir hava gjørt sveinastykki. Henda læran er skipað sum vanligu meistararlæra, har lærlingarnir ganga í skúla 10 vikur arliga í fyra ár, og hin partin av tíðini eru teir á salongunum og arbeíða.

Á arbeíðsplassinum

byrja lærlingar at vaska hár, læra at rulla permanent upp, læra litkort og at blanda hárting, eins og tær læra at klippa.

Solvá Ludvig segði okkum, at meistararnir plaga at hava venjingarkvöld 14. hvønn dag, fyri at gera arbeíðið hjá lærlingunum so áhugavert sum gjørligt. Tø undantikið í summarfrítíðini.

Hetta er eitt tilboð, sum lærlingar sjálvboðnir kunnu luttaka í, og er hetta ikki ein treyt í lærutíðini.

Lærlingarnir skaffa sjálvir modellir, sum fáa ókeypis harviðgerð móti, at lærlingar, meistarar og sveinar avgera, hvussu hárið skal klippast, permanentast ella fáa aðra viðgerð, sigur Solvá.

Á Tekniska Skúla fæa lærlingarnir grundlæruna, sum ikki beinleiðis hevur við nýmótans hársnið at gera, so venjingarkvöldini

eru áhugaverd fyri lærlingar, tí tað er nakað, hann kann nýta í dagliga arbeíðnum á salongunum. Umframt venjingarkvöldini við »livandi« modellum, eru nakrir frisormeistarar í býnum felags um eitt videotól. Meistararnir leiga undirvisingarfilmir úr Danmark, ið er háttað sum eitt skeið innan harviðgerð.

Solvá sigur, at á okkara døgum, tá alt gongur so kvikliga, at eitt nú hár-mótin er avlodaður, aðrenn vit rættuliga hava gáa eftir tí, krevst, at um vit skulu fylgja við innan okkara yrki, so nýðast

sveinar og meistarar at fara uttanlanda á skeið av og á.

— Vit hava tí skipað okkum soleiðis, at um ein sveinur fer á skeið, so gjalda meistararnir hetta, men tryggja sær samstundis, at sveinurin, tá hann kemur heimaftur, undirvisur hinum starvsfólkunum í tí, sum hann hevur lært uttanlanda, somuleiðis meistararnir, tá tær hava verið á skeið.

Soleiðis hava vit sveinar og meistarar verið á skeiðum í Danmark, Onglandi og nú til vårs, fara vit til Fraklands, sigur Solvá at enda.

Marjun skal hetta kvöldið venja serligt klippisnið, og Sólrun er tolin, til úrslitið myndar seg. Hon hevur tikið eina bók við sum undirhald, meðan lærlingurin starvast

Bjørg er farin undir at klippa Martini. Solvá sigur henni, hvussu nakkahárinu skulu klippast

Listarlaga er fráfarið, og tað sýnist, sum vinkona Sólrun heldur, at ofera smarti er hárið vordðið.

Bjørg sær eisini út til at dáma úrslitið hjá starvsfelaganum væl